

זוהר פרשת נשא (קמה ע"א)

ומי שאינו ירא שמים אין בו לא ענוה ולא חסידות כל אדם שיש בו חסידות נקרא מלאך ה' צבאות

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל וגו'. רבי יצחק פתח ואמר כתוב (תהלים ק"ג) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים, כמה גדולה היראה לפני הקב"ה, שבכלל היראה ענוה, ובכלל הענוה חסידות, נמצא שכל מי שיש בו יראת חטא ישנו בכלן, **ומי שאינו ירא שמים אין בו לא ענוה ולא חסידות..** למדנו כל אדם שיש בו חסידות נקרא מלאך ה' צבאות, זה שכתוב (מלאכי ב') כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא, מפני מה זכה כהן להקרא מלאך ה' צבאות, אמר רבי יהוד המה מלאך ה' צבאות כהן למעלה, אף כהן מלאך ה' צבאות למטה, ומי הוא מלאך ה' צבאות למעלה, זה מיכאל"ל השר הגדול שבא מחסד שלמעלה, והוא כהן גדול שלמעלה, כביכול כהן גדול שלמטה נקרא מלאך ה' צבאות, לפי שבא מצד החסד, מה זה חסד, רחמים, תוך רחמים, ולפיכך הכהן לא נמצא בצד הדין, מה הטעם שזכה הכהן לחסד, בשביל היראה, זה שכתוב וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו..

במי שלא נמצא התחברות זכר ונקבה אין בו לא יראה ולא ענוה ולא חסידות, ולפיכך נקרא אדם כלל של הכל

שכל מי שהוא ירא חטא נקרא אדם, אימתי, אמר רבי אלעזר כשיש בו יראה ענוה, וחסידות כולל הכל, אמר רבי יהודה הרי למדנו שאדם הוא כולל זכר ונקבה, אמר ליה ודאי כך הוא בכלל האדם, כי מי שיש בו התחברות זכר ונקבה הוא נקרא אדם, שאז יכול להיות ירא חטא, ולא עוד אלא שנמצאת בו ענוה, ולא עוד אלא שנמצא בו חסד, ובמי שלא נמצא התחברות זכר ונקבה אין בו לא יראה ולא ענוה ולא חסידות, ולפיכך נקרא אדם כלל של הכל, וכיון שנקרא אדם שורה בו חסד, שכתוב (תהלים פ"ט) כי אמרתי עולם חסד יבנה, שאין באפשרות להבנות אם לא נמצא זכר ונקבה, וכתוב וחסד ה' מעולם עוד עולם על יראיו, יראיו, היינו כלל של אדם.

כל כהן שאין לו בת זוג אסור בעבודה, שאין השכינה שורה במי שאין לו אשה

דבר אחר, וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו, אלו הם כהנים שבאים מצד החסד, ונחלו נחלה זו היורדת מעולם שלמעלה להעולם שלמטה על יראיו, זה כהן שלמטה, שכתבו וכפר בעדו ובעד ביתו, להתכלל בכלל של אדם.. ולפיכך למדנו כל כהן שאין לו בת זוג

אסור בעבודה, שכתוב וכפר בעדו ובעד ביתו, אמר רבי יצחק לפי שאין השכינה שורה במי שאין לו אשה, והכהן נצרך יותר מכל שאר העם שתשרה עליו השכינה, וכיון שתשרה השכינה בכהנים ישרה בהם חסד, ונקראים חסידים, וצריכים לברך העם, זה שכתוב וחסידיך יברכוכה, וכתוב (דברים ל"ג) תמיד ואוריך לאיש חסידיך, לפי שהכהן נקרא חסיד צריך לברך, ולפיכך כתוב דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם, כה תברכו בלשון הקודש, כה תברכו ביראה, כה תברכו בענוה.

זוהר פרשת נשא (קמה ע"ב)

מדת צד"ק (מלכות שאינה ממותקת) נקראת כ"ה וממנה מתעוררים הדינים.

כה תברכו את בני ישראל אמרו להם. אמר רבי אבא למדנו מדת צד"ק נקראת כ"ה.. ומן כ"ה הזאת נתעורר דינים^[ט] וכאשר נתחבר עמה חסד נמתקת, ובשביל זה נמסר זאת לכהן שהוא בא מחסד, כדי שתתברך ותמתק המדה כ"ה, זה שכתוב כה תברכו, כלומר אף על פי שהמדה כ"ה נמצאת בדינים, תמתקו לה ותברכו אותה, שכתוב כה תברכו את ב"י, תברכו בחסד הזה לכ"ה, ותמתקו לה לעומת ישראל, כדי שלא יהיו נמצאים בה דינים, זה שכתוב כה תברכו את בני ישראל אמור להם, אמרו לא כתוב אלא אמרו, להוציא משרבו הפריצים שלא יפרסמו הדבר, שהרי לא נצטוו לפרסם שם הקדוש^[ט] זאת מובן ממה שכתוב אמור להם, אמור סתם, דבר אחר אמור, כיון שכתוב כה תברכו למה לא כתוב תאמרו, אלא למד רבי יהודה, אמרו להם, זכו להם^[י] לא זכו אמור סתם..

זיו הזוהר

מבליעים שם המפורש בנעימה שלא יבין אדם אחר, וע"ז ירמז אמרו סתם, פירוש לסתום מה שצריך להיות בסוד. יז. רבי יהודה דורש הענין של אמור בלשון סתם, כי ירמז בזה שבאם לא יזכו יהי אמרו סתם לא להם, ובאם יזכו יהי להם הברכות.

טו. כ"ה מרמז על ספירה האחרונה מעשר ספירות שנקראת מלכות, ובלתי הארת שם הוי"ה ב"ה בתוכה היא מלאה דינין. טז. כי הכהן היה מברך ברכת כהנים בשם המפורש, ומשרבו הפריצים שבקשו להשתמש בשם הקודש להנאתם היו